

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LXXVII [i. e. LXXVIII]. An repugnet Institutioni Coenae, seu Mißae, vt in ea
fiant Sanctorum memoriae?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

nus *l. de Coronam*. ait, hunc ritum ex Consuetudine profluxisse.

III. Mortuorum in adione Cœnæ facta commemoratio fuit; sed quod pertinerent ad Corpus Ecclesiæ, & Communionem Sanctorum; non ut refrigerium & propitiatio eis fieret.

AVTOR. 1. Mach. 12. *Sancta & salubris est cogitatio, pro defunctis exorare in Sacrificio, ut à peccatis, i. peccatorum peccatis solvantur. Ideo Iudas Machabæus iussit offerri Sacrificium pro peccatis mortuorum.* 1. Qui liber improbè negatur à Luthero. Calvinistis esse canonicus. Esto tamen; minimùm historicus docet perantiquam esse Consuetudinem sacrificandi pro defunctis; quam nec Christus, nec Apostolus ullus, nec S. Patrū quisquā reprehendit: quin laudant. 2. Traditio, motq; peruerus est Ecclesiæ, & is Vniuersalis: cuius contrarium mendaciter affirmat Kemnitiuſ p. 2. *Exam. Trid. de Purg.* S. Chryſt. hom. 69 ad Antioch. pop. *Non temerè hæc ab Apostolis sancita fuerunt, ut in tremendis Mysteriis fiat defunctorum commemoratio.* Sic Liturgia Iacobi & Clementis. 4. Aërius hæresiarcha, dānatus ab Ecclesia, primus docuit, non esse pro defunctis sacrificandum. 5. Consent. Vniuersalis S. Patrum illuc incumbit. Vide *Geneal. p. 3. q. 17.*

DICO AD I. Defuncti ut participare nequeunt de carne sacrificii, de Fructu tamen possunt. Idque dicebat Dominus, quibus præbebat Sacramentum; non iis, pro quibus offerebat Sacrificium.

AD II. Traditionem hanc refert S. Chryſt. ad Apostolos, non ad Scripturam: in hac si foret, traditio non esset. Est tamen etiam in 2. *Mach. 12.* Esto: dixerit

id S. Gregorius: nil infert. S. Hier. non scripsit. Tertullianus dicit ex Consuetudine hunc ritum esse retentum, fluxisse inde non dicit; finxit Kemnitiuſ.

AD III. Item fingit idem contra nubem S. Patrum. Aug. in *Enchirid. c. 110.* *Pro non valdè malis Propitiatio est.* Neque enim pro Sanctis sacrificari unquam dicunt Patres.

QVÆSTIO LXXVIII.

An repugnet Institutioni Miſſæ, ut in ea Sanctorum fiant memoria?

LUTHERANI maximè Kemnitiuſ p. 2. *Exam.* pag. 818 ad illa verba S. Aug. 8. *Ciu. c. 27.* *Nos Martyribus non constituimus templa, Sacerdotia, Sacra, & Sacrificia.* Subiungit mendaciter: *Atqui hoc in Caparua factum est, & adhuc defenditur.* Idem pag. 80. *Docent Papistæ, S. Cœnam institutam esse, ut in eius celebratione, ne inuocentur Sancti.*

SVADET Iſtis. Kemnitiuſ pag. 710. *Christus dicit: Hoc facite, non in Sanctorum, sed in Mei commemorationem.* 2. *Ideo se tradidit in Cœna, ut misericordiam consequamur per merita unice Oblationis Christi; ergo profanatur Cœna, cum à Deo petitur, ut per merita & preces Sanctorum, in omnibus à una protectionis muniamur auxilio.* 3. Aug. 22. *Ciu. c. 10.* *ait: In à Sacerdote Sanctos nominati quidem; nullo modo autem Inuocari. &c.*

AVTOR. I. Non repugnat S. Cœnæ Institutioni, ut in ea Sancti honorentur. 1. Quia, 1. *Tim. 2.* iubet fieri Orationes, ut gratiarum actiones in Sacrificio: hæc cum fiant acceptis beneficiis, sitque in his præcipuum, Sanctos in cœlum assumptos esse: quid ni pro iis Deo gratias reddamus? 2. Ita vsitarunt Liturgiæ, S. Iacobi, Clementis, Basilii, Chryſostomi. 3. Id S. Patres tradiderunt, commendarunt. Et illius multiplex constat utilitas. Vide *Bell. l. 2. c. 8.*

II. Non repugnat eidem Sanctos in cœluocari; Non, ut ipsis Oblatio fiat; quod

quod nequit citra idololatriam: Nec, vt preces ad eos dirigamus dicendo: S. Petre ora pro me: Sed vt preces ad Deū dirigamus, à quo petimus adiuuari etiā Sanctis intercedentibus. Hoc arguunt hæretici. 1. A hoc S. Patres docuerunt, & vsurparunt in suis Liturgiis. 2. Ratio fauet. Nam Sācti possunt orare pro nobis, & orant: bonum igitur est id ipsum petere abs Deo, vt mediorum vnum salutis nostræ: Sicut petere licet bonos in terris doctores, reges. &c. Antecedens dant Lutherani & Calviniani; licet negēt eos nostras audire preces &c. De hoc parte 1.

DICO AD I. Neque dixit Dominus: Hoc facite in meam SOLIVS cōmemorationem. Neque potest in sanctorum memoriam directè sacrificari; cum Sacrificium sit ad commemorationē mortis Christi; non sanctorum, nisi quaten⁹ hīc in morte Christi vicerint mortem moriendo: quod est sacrificium actionis gratiarum.

AD II. Gradu longè inferiore supplicamus per merita sanctorum, quàm per merita Christi passi: nam hoc latreutic⁹; istud per Duliam duntaxat. &c.

AD III. Affingit id S. Augustino Kemnitius. Vide plura talia in meo Antipap. p. 3. q. 7.

QVÆSTIO LXXIX.

An Priuata Missa sint à Deo permisa?

LUTHERANI post Lutherum negant: vt Brent. in Confess. Wirtemb. Melanch. in Confess. Aug. Kemnit. p. 2. Exam. pag. 338. &c. Piget hac eorum blasphemiam scommota reddere.

SVADENT istis. 1. Kemnit. pag. 862. Hoc facite, &c. Consecrantes & Distribuentes: ergo Consecrare, & non Distribueret, Cœnam profanaret. Nam, Act. 2.

Cœna per fractionem describitur, id est, dispensationem; sic & 1. Cor. 10. Et 1. Cor. 11. priuatas Cœnas opponit Domin⁹: Hic locus, ait, tanquam fulmen profermit priuatas Pontificiorum Missas. Et clarissima ibi sententia Chrysostomi: Quod à Domini cum est, priuatum fuerunt. Cœna enim Domini debet esse Communis. 2. Commentum Cœnæ sine distributione, quod tamen ea profert presentibus; veteribus ignotum fuit. Chyfl. hom. 3. in Ephef. Frustra habetur Oblatio quotidiana, cum nemo sit, qui simul particeps. Ibid. Quisquis Mysteriorum confors non est, impudens & improbus adstat. &c. 3. Canon 19. Apost. excommunicantur, qui per adā Consecratione non permanent in Ecclesia. Sic & de Consecr. dist. 2. Ergo Missa priuata fuerunt prohibita. &c.

AVTOR. Missa dicitur sed modis Priuata. 1. A Loco seu oratorio priuato: Sic Dominus S. Cœnam instituit in domo priuata: & sub XII. Cæsaribus persecutis onib⁹ pleræq; sic priuatim sunt celebrata. 2. A Tempore: Vt publica sit, quæ festis; priuata quæ sit profestis diebus. At ideo, Daniel. 13. dicitur Iuge Sacrificium, quod sit quotidianum. 3. A Fine: quia pro re aut persona fiat priuata. Et Missa si vni applicata tamen publica est, quia ab publico sit Ministro maximam partē pro tota Ecclesia. Sic in Vet. Test. Sacrificia agebantur pro priuatis causis. Leu. 4. 5. Job. 1. & 42. 2. Mach. 3. 4. A paucitate adstantium. Sic S. Augustini presbyter in casa rustica sacrificauit. l. 22. Civ. c. 8. Et mētitur Melanchthon in Apolog. Conf. tempore S. Gregorii priuatas Missas fuisse ignoratas. 5. Comparatione Missæ Solennis, præter quam alia in eodem templo leguntur. At sic & in Vet. Test. Ivsu venit: inque priuatiua Ecclesia hucusq; teste altarium frequentia. 6. Priuata Missa est, in qua solus Sacerdos communicat. Atque hanc maximè hæretici negant licitam. At S. Cœna fuit non solum Sacramentum; sed & Sacrificium: Sed & hoc non agnoscunt aduersarii. Sacrificium autem in se publicum semper

T t est